

Kedves Ballagók!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit ezen a rendhagyó fórumon a ma esedékes ballagásotok alkalmából.

Azzal kezdem, hogy ahogy biztosan Ti is, úgy mi tanáraitok, szüleitek is mindannyian szívesebben állnánk most a lobogó fáklyák fényével megvilágított, talárba öltözött végzősök koszorújával körülvett iskolaudvaron. A sors fintora, hogy ez idén nem így alakult.

De a ballagás nem csak a külsőségek miatt nagy esemény iskola életében. Nem csak a feldíszített termek és folyosók, nem csak az ünneplőbe öltözött tanárok és alsóbb éves diákok, nem csak az iskolát előzőnlő rengeteg vendég, rokon, barát jelenléte, a sok virág, lufi teszi emlékezetessé. Ez az alkalom egy olyan bensőséges búcsú is, amikor az iskola mint intézmény, a tanárok pedig mint pedagógusok, nevelők köszönnek el a végzőseinktől. Hiszen normál helyzetben az érettségiző korosztály ezen a napon lép utoljára az iskolába, mint diák. Ül utoljára a tanteremben, mint tanuló, sőt hagyományos értelemben vett osztálykeretben is utolszor van alkalma együtt lenni.

Ezt követően már csak mint „jelölt”, vagy „vizsgázó” kerül említésre, és soha többet nem állhat az osztály előtt mint hetes, nem lesz alkalma felelni a táblánál, sőt nem adhat le szülői igazolást sem a hiányzásairól. Ezen a napon ugyanis megszűnik gimnáziumi tanuló, sőt mindennel együtt „tanuló” lenni. Az egyetemen már hallgatóként fogják szólítani.

Ez egy olyan nagy változás, amin érdemes egy pillanatra elgondolkodni, amit kicsit meg lehet gyászolni, de persze meg is kell ünnepelni. Hiszen a magyar nyelv nem véletlenül nevezi a most előttetek álló vizsgát „érettséginek”. Ez a pillanat a felnőtté válás valódi küszöbe.

Az, hogy ilyenkor az évszázados hagyomány szerint a búcsúztatók sorfala között énekszóval vonulnak végig a ballagók az iskola folyosóin, és benéznek az addig mindennapi életük részét képező tantermekbe, öltözőkbe, közösségi helyiségekbe, mind az elköszönési rituálé fontos része. De nem ez a lényeg. A pillanat igazi jelentősége a lélekben való felkészülés egy új életminőségre. A gyermekkor magatok mögött hagyása és az elszakadás átélése az addig minimum 12 éven át a napi biztonságot és megnyugvást jelentő rutint adó intézménytől: az iskolától.

De persze tudom, hogy a külsőségek, a szertartások is nagyon fontosak. Amellett, hogy az élet most úgy hozta, hogy csak virtuálisan tudunk elbúcsúzni tőletek, semmiképpen nem szeretnénk megfosztani benneteket és magunkat a ballagás fizikai megélésétől. Főleg amiatt, hogy az utóbbi másfél hónapban még az ilyenkor szokásos lehetőségünk sem volt elköszönni egymástól.

Azt tervezzük, hogy valamikor – a vírusveszélyes időszak után – megtaláljuk annak a módját, hogy kellő ünnepélyességgel és személyesen is elköszönhessünk egymástól, elbúcsúzhassatok az iskolától.

Mivel azonban a mai nap az érettségi vizsgák kezdete előtti utolsó hivatalos tanítási napotok mindenképpen szeretnénk legalább pár szóval megemlékezni erről a különleges pillanatról, és jelezni, hogy gondolunk rátok.

Ezt a hangulatot hivatott képileg is megjeleníteni Perger tanár úr kifejezetten ebből az alkalomból, a mai napon készült fotográfiája, amit minden tanárotok és az iskola összes ügyviteli és technikai dolgozója nevében szeretnénk nektek virtuálisan „átnyújtani”.

És van még egy fontos megemlítenivalóm. Ugyanis készséggel elismerve rátermettségeteket, elévülhetetlen érdemeiteket abban, hogy eljutottatok eddig a pontig, érdemes azt is szem előtt tartani, hogy a saját okosságotokon, kitartásotokon és az általatok befektetett rengeteg szellemi munkán túl, ebben milyen szerepe van tanáraitoknak, osztályfőnökeiteknek és nem utolsósorban az otthoni háttér támogatásának is.

Gondoljatok most egy pillanatra rájuk, vegyétek számba azt a sok gondoskodást, törődést és segítséget, energiát, amelyet tőlük kaptatok az elmúlt hosszú évek folyamán, és köszönjük meg nektek együtt, hogy mellettetek álltak és támogattak benneteket segítve céljaitok elérését.

Kedves Ballagók! Kívánok nektek sok erőt, jó egészséget – első körben az elkövetkező három hétre –, és boldogságot, céljaitok beteljesülését egész további életetek során!

Hutai László